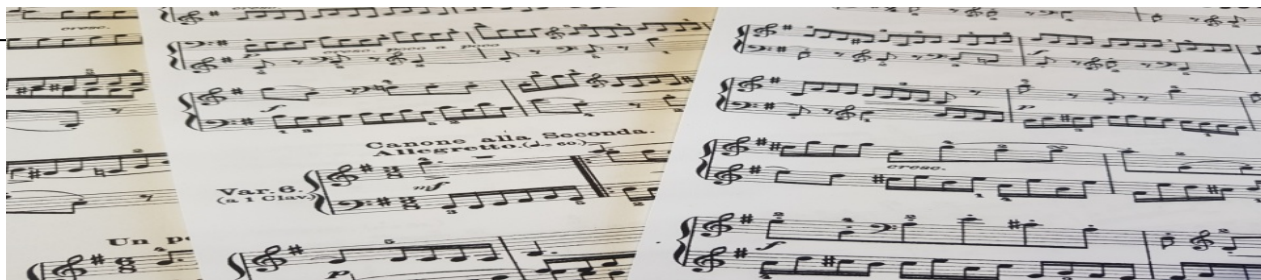

Associació Amics de les Matinals Musicals de Rusquelles

Diumenge, 5 de novembre de 2023, a les 12h, a l'Espai Montseny de Viladrau.

CONCERT HOMENATGE AL MESTRE GRACIÀ TARRAGÓ

Amb motiu del 50 aniversari de la seva mort

JAUME TORRENT Guitarra

GRACIÀ TARRAGÓ (1892-1973) Guitarrista, violinista, compositor i pedagog

Nasqué el 1892 i morí l'any 1973. En complir els cinc anys, la seva família -d'origen lleidatà- s'instal·là definitivament a Barcelona i als nou ingressà al Conservatori del Liceu per estudiar violí i guitarra. L'any 1908 es traslladà al Reial Conservatori de Madrid on obtindria els títols de violí i de viola, tenint com a mestre d'harmonia a Bartolomé P. Casas (compositor, director d'orquestra i alumne de F. Pedrell) i de violí a Antonio F. Bordas (compositor i deixeble de P. Sarasate). L'any 1912 torna a Barcelona per ampliar els estudis d'harmonia i composició amb Vicenç M. Gibert (organista i compositor, alumne de F. Pedrell i Ll. Millet) i perfeccionà els coneixements de guitarra amb M. Llobet (alumne de F. Tàrraga i reconegut intèrpret i compositor).

Al llarg de la seva activitat artística, participà en la vida musical del país, no només com a guitarrista, sinó també com a intèrpret de violí i de viola. Fou primer viola solista de l'Orquestra Simfònica de Barcelona fundada per Joan L. de Grignon, de l'Orquestra de P. Casals i de la del Gran Teatre del Liceu entre altres, i de formacions de cambra en les que col·laborà amb músics com E. Toldrà, P. Casals, S. Sagrera, J. Trotta, entre altres. Fou membre fundador del Quartet Ibèric.

L'any 1936 guanyà el Primer Premi del Concurs Internacional de Composició per a Guitarra celebrat a Bolonya (Itàlia) amb l'obra «Cançó de bressol» (estil asturià).

Col·laborà, des de els seus inicis, amb «Ars Musicae», grup instrumental pioner en el cultiu de música antiga interpretada amb instruments històrics, creada pel musicòleg mossèn H. Anglès.

Entre 1950 i 1965 efectuà, amb la seva filla Renata, diverses gires per Espanya i Europa, actuant, amb Victòria del Angels, a qui havia descobert a l'aula de guitarra del Conservatori del Liceu.

El 1971 creà el «Quartet Tarragó» de guitarres el qual esdevindria, entre els anys 1975 i 1985, en el grup de cambra espanyol amb més activitat concertística arreu del món.

La figura de Gracià Tarragó ha tingut una especial rellevància en la pedagogia. A partir de l'any 1933 es va fer càrrec de l'aula de guitarra al C.S.M. del Liceu.

És un dels compositors d'obres per a guitarra més prolífics de la seva època. El seu catàleg conté obres inspirades en el repertori popular espanyol i català. Preludis, Nocturns, Sardanes, Suites, Música de cambra i una important obra pedagògica que el fan mereixedor d'un lloc destacat en la història de la guitarra del segle XX.

JAUME TORRENT - Guitarrista, compositor i acadèmic

Jaume Torrent inicià l'estudi de la guitarra amb el mestre Gracià Tarragó, deixeble de Miquel Llobet. El 1975 comença la carrera internacional com a solista y membre del Quartet Tarragó. Ha participat en nombrosos festivals entre els quals el de Sceaux, Cadaqués, Beirut, Rust, Matzen, Torroella de Montgrí, Amman, Berlin, etc.

Ha actuat com a solista de diferents orquestres europees i americanes: Simfònica de París, Orquestra de Cambra d'Israel, Simfònica de la RAI, Dresdner Philharmonie, etc. sota la batuta de directors com: Ph. Entremont, R. Frühbeck de Burgos, C. Mansur, E. G. Asensio, M. Natchev, etc.

Ha sigut catedràtic de guitarra i director del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona.

Com a compositor té un extens catàleg d'obres per a guitarra sola, música de cambra i orquestra. El seu Concerto de Rialp per a guitarra i orquestra, op. 70 està considerat com "Un dels millors concerts per a guitarra que es considera un gran rival dels concerts de compositors de la talla de Joaquín Rodrigo, Heitor Villa-Lobos, Leo Brouwer o Lalo Schifrin, entre altres".

Cal destacar la seva exquisida transcripció per a guitarra del "Winterreisen" de F. Schubert.

Ha enregistrat la integral de l'obra per a guitarra sola d'H. Villa-Lobos, de J. Turina, bona part de la de G. Tarragó a més d'obra pròpia.

El 2004 va ser guardonat per la Fundació Golden Fortune d'Ucraïna i el 2021 va ser anomenat Acadèmic de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

Convençut que les tècniques guitarrístiques divulgades actualment no contemplen la plena utilització del potencial de la guitarra, ha desenvolupat un intens treball d'investigació cercant els recursos tècnics que possibilitin l'ús de tot el cabdal sonor de l'instrument a fi d'incrementar, sense renunciar a les qualitats d'un bon so ni a les tímbriques de l'instrument, la presència sonora en els concerts en directe, augmentar la capacitat de contrastos dinàmics i dotar l'expressivitat del discurs guitarrístic d'una major intensitat dramàtica.

LES JOGUINES DE LA PETITA RENATA (6 peces breus) GRACIÀ TARRAGÓ

I- *Rinxols d'or (Tonadilla)*

IV- *La caputxeta vermella (Petita romança)*

II- *Maria Reyes (Malagueña)*

V- *El príncep (Minuet a l'estil de Haydn)*

III- *Tristoi (Cançó de bressol)*

VI- *El cucut i el soldadet (Conte infantil)*

CINC PRELUDIS GRACIÀ TARRAGÓ

Núm. 1 en Mi major (Agraïment)

Núm. 4 en Si menor (Nostàlgic)

Núm. 2 en La major (Pregària)

Núm. 5 en Mi menor (Pastoral)

Núm. 3 en Mi menor (Imitatiu)

CINC PECES D'INSPIRACIÓ POPULAR GRACIÀ TARRAGÓ

I- *Salmantina*

IV- *Murciana*

II- *Mar en calma*

V- *Baila, Maruxiña*

III- *Extremeña*

----- 000 -----

VARIACIONS SOBRE UN TEMA DE TARRAGÓ, op. 25 JAUME TORRENT

(en forma de tres moviments de sonata)

I- *Tema i variacions 1 a 7*

III- *Variacions 15 a 19 i CODA*

II- *Variacions 8 a 13*

TRES SARDANES GRACIÀ TARRAGÓ

I - *Pins*

III- *Cala Montjoi*

II- *Rondalla gironina*

Col·laboren:

Allegro ma non troppo

